

Om design och molekylära maskiner – en andra replik till Lars Johan Erkell

Göran Schmidt, december 2014

Lars Johan.

Vad bakterieflagellen vill säga

När det gäller frågan om hur vi bör tolka bakterieflagellens "budskap" om sitt ursprung så finns det två skilda sätt att resonera. Det ena är att fokusera på vad vi *faktiskt vet*, och det andra på vad vi *eventuellt kommer att veta* om tio eller hundra år – eller aldrig. Idag finns inga evolutionära modeller för hur vare sig flagellmotorn eller miljontals andra ändamålsenliga strukturer i den levande världen uppkommit. Däremot uppvisar de hög grad av komplexitet och specificitet, vilket generellt är ett kännetecken på åtminstone mänsklig intelligent aktivitet. Om man mot den bakgrunden ändå väljer att vänta och se, så sker det inte på grundval av vad vi idag vet, utan av att man värjer sig för en världsbild som man fruktar ska omintetgöra hela naturvetenskapen. Det är i alla fall det skräckscenari du målar upp för läsarna. Inget kunde vara felaktigare.

Om falsifierbarhet

Du hävdar att Designhypotesen till skillnad från evolutionshypotesen skulle vara icke-falsifierbar. Men på vilket sätt skulle evolutionshypotesen vara falsifierbar? Nämn gärna ett exempel.

Tvärt om är det så att designmodellen formulerar ett flertal prediktioner som, om de visar sig inte hålla, allvarligt skulle begränsa modellens trovärdighet. Låt oss ta några exempel:

1. Framtida abiogenesförsök lyckas simulera uppkomsten av de kemiska substanser som krävs för en minsta självreplikerande organism.
2. Cellbiologiska studier börjar leverera data som indikerar förändringar i organismer som innebär att den erhållit kvalitativt nya egenskaper utan att detta skett genom horisontell gentransfer eller till priset av förlust av specificitet eller reglering.
3. Det universella och kraftigt diskontinuerliga mönstret i fossilernas arkiv upplöses genom en mängd nya fynd.
4. Meningsbärande information utöver den statistiska nivån i framtiden bevisas kunna uppstå genom en kombination av slump och naturlagar.

Osv, osv.

Men frågan är hur falsifierbar din evolutionshypotes är? En hypotes som erfarenhetsmässigt är så plastisk att allt tänkbart går att förklara, om inte annat så genom omdefinitioner: Bioinformation som en mänsklig illusion är ett exempel, så kallad konvergent evolution ett annat, hänvisning till ett ofullständigt fossilarkiv ett tredje, hänvisningar till framtida naturliga förklaringar ett fjärde. Osv, osv.

Du svarar: " ... eftersom vi vet något om designerns identitet, avsikter, förmåga eller arbetssätt skulle [vi kunna avgöra] vad som inte skulle kunna vara designat". Din omskrivning förändrar emellertid ingenting. Även om vi skulle känna till en hel del av designerns egenskaper så skulle detta inte nödvändigtvis ge oss möjlighet att avgöra vad han/hon/den/det designat eller inte. En god Gud behöver t ex inte ha skapat HIV- eller Ebolavirus som de ter sig idag. Man behöver inte gå en grundkurs i teologi för att inse det. Din utsaga håller inte. Men därmed är det inte fel på dig - bara på den.

Sanna eller falska analogier – kännetecken på design

Din huvudpoäng är att analogin mellan markörer för mänsklig design och det jag kallar designmarkörer i naturen är falsk. Men argumentation utifrån analogier är en allmänt vedertagen metod, även om metoden givetvis har sina begränsningar.

De berömda stenstatyerna på Påskön i sydöstra Stilla havet bär omistliga kännetecken på design. Utan att vi har någon metod för att kvantifiera dessa kännetecken kan vi konstatera att de är formade på ett komplext och specifikt sätt så att vi omedelbart och intuitivt kan dra slutsatsen att de föreställer människoansikten. Strukturer i levande celler (som bakterieflagellen, blodlevringssystemet hos däggdjur etc) föreställer inte människoansikten, men de är såväl komplexa som specifika och därför är analogin relevant.

Kärnan i ditt motargument är att vi vet av erfarenhet att människor skapar former i sten, men att vi aldrig iakttagit Gud skapa en levande varelse och därför inte är berättigade att använda oss av analogin. Jag ska förklara varför ditt argument inte håller måttet:

Mänskliga designers arbetar alltid efter vissa principer. Designern utnyttjar sin *fria vilja* på liknande sätt som en konstnär kan måla en mängd motiv utan att dessa nödvändigtvis måste kunna länkas till varandra genom små, gradvisa steg. Det hindrar givetvis inte att det skulle vara omöjligt att särskilja en tavla av Monét från en av Rembrandt, eftersom en och samma konstnär (eller annan designer) gärna använder sig av favoritmotiv, -tekniker och -principer i sitt konstnärliga utövande.

Ett annat kännetecken på en designers arbetssätt är *förtuseende*. En akvarellist vet i vilken ordning de olika färglagren ska appliceras och hur länge hon bör vänta till dess att det är dags att lägga nästa färgskikt, för målmotivet finns redan i hennes sinne. Verandabyggaren har sitt mål i sikte, dataprogrammeraren sitt och artikelskrivaren sitt, och de arbetar alla målmedvetet och planerat mot sina respektive mål. Denna målmedvetenhet efterlämnar signifikanta kännetecken som kan detekteras när man studerar deras verk.

Om det skulle finnas någon/något "out there" som bedriver design på samma sätt som människor, skulle vi förvänta oss att också ett sådant "verk" bär samma kännetecken. Du efterlyser "*positiv evidens*" för en Designer bakom flagellmotorn, och det är exakt vad detta handlar om. Om vi nu finner just ovanstående kännetecken "out there" så har vi därmed indirekt bevis för att det finns en intelligens som agerar på liknande sätt som vi. Det är inget resonemang utifrån okunnigheten. Det är ett resonemang utifrån att det är empiriskt belagt att vissa fenomen bara kan uppstå genom medveten intelligens. Kanske kommer det att visa sig i framtiden att meningsfull litteratur kan uppstå med hjälp av slumpgeneratorer, men där är vi inte idag. Och så länge vi inte är där, kommer Intelligent Design att vara ett trovärdigt alternativ till "ointelligent design".

Precis denna typ av resonemang och analogier tillämpas inom ramen för ett allmänt accepterat och vetenskapligt förhållningssätt i samband med Search for extraterrestrial intelligence (SETI). Inom detta projekt söker man av världsrymdens elektromagnetiska strålning och analyserar denna för att eventuellt kunna vaska fram komplex och specifik information som tecken på utomjordisk intelligens (som t ex sekvenser av primtal).

Vi ID-företrädare tillämpar precis samma analogi på den levande världen. För att detektera specifierad information i den behöver man emellertid inte dyra radioteleskop och superdatorer som vid det hittills fruktlösa sökandet vid SETI. Det räcker idag att ta fram kurslitteraturen i cellbiologi.

Cellerna är lika komplexa idag som när den första människan såg dagens ljus, men vår insikt i cellernas funktioner växer över tid. Tack vare att vi lever i ett skede av världshistorien när vi är förtrogna med maskiner kan vi se och förstå principerna hur cellens maskineri fungerar; tack vare att vi lever i informationsåldern kan vi förstå hur cellens produktionskedjor fungerar från cellkärnans DNA-arkiv via exekvering till färdiga proteinprodukter. Och framtida upptäckter kommer med största sannolikhet att ge oss nya insikter. Fler och fler analogier ökar vår förståelse av världen. I stället för att ifrågasätta dem som du gör, bör de bejakas och uppmuntras.

Hög tid för ett paradigmskifte

Evolutionparadigmet motarbetar en rätt förståelse av livets historia på jorden. Anhängare av evolutionshypotesen påstår att naturen betett sig på ett sätt i det förflutna som aldrig kunnat verifieras. Ett paradigmskifte mot en världsbild som bättre harmonierar med kända data kommer att leda till att forskningsgrenar beskärs därför att de under decennier tillåtits leva kvar utan att generera någon frukt (annat än möjligen forskningsanslag för de inblandade) och att dessa resurser i stället kan tillföras mer fruktbärande grenar.

Förmodligen kommer detta inte att leda till några drastiska förändringar av forskningen, för i praktiken gör evolutionshypotesen föga skillnad. Även den förutan skulle exempelvis den medicinska forskningen om mutationers och miljöns påverkan på levande organismer kunna bedrivas precis som tidigare (fast med bättre resurser). Men eftersom ett halvsekels forskning om livets ursprung utifrån materialistiska premisser inte lett vetenskapen ett ens närmar en förklaring så kommer abiogenesforskningens resurser (abiogenes = liv från icke-liv) att kunna föras över till verksamheter som innebär mer nytta för mänskligheten. Eftersom ett halvsekels forskning på vad som i realiteten sker i en organism när den förändras med avseende på form eller funktion till dags dato undantagslöst visat på idel kopieringar av eller förluster av funktion eller specificitet, så bör även denna gren av evolutionsforskningen kunna läggas på hyllan med ett belåtet ”-Ja, dyrt blev det, men nu vet vi åtminstone att slump och selektion inte leder till ökad komplexitet i den levande världen. Vår förra arbetshypotes förutsatte myriader av konstruktiva mutationer och vi lyckades under ett halvsekel inte detektera en enda, förutom möjligen i den virtuella världen med hjälp av våra klipska datakillar (och -tjejer). Nu tar vi nya tag under ett nytt paradigm!”

I stället kommer nu forskningen att kunna kanalisera mer resurser på forskning inom teknologi, medicinsk forskning och forskning inom miljöområdet som verkligen har en potential att göra skillnad för mänskligheten och den övriga biosfären.

Intelligent design – redan en fruktbärande gren

Redan idag har ID-grenen burit frukt. Det är verkligen så som du själv säger, att du missat en del. För att inte förlänga en redan lång artikel rekommenderar jag dig en titt på den [här](#) länken och mer specifikt den [här](#).

Avslutning

Lars Johan - jag kan läsa innantill och jag har noggrant läst vad du skrivit och grundar mina kommentarer och slutsatser på det. Om du inte tål saklig kritik får du väl lägga ner din blogg. Det står utom allt tvivel för var och en som läser dina alster att du lyfter fram de Brownska molekylrörelser

som ett argument mot design i mikrovärlden. Om det fallit i glömska får du väl läsa om din bok och det första stycket i ditt föregående inlägg.

ID har alltså inga andra intentioner än att vitalisera naturvetenskapen med en förklaringsmodell som långt bättre harmonierar med kända data genom att låta Intelligens ersätta slump och planlös selektion. Det är därför ett monumentalt felslut att forskningen och den vetenskapliga utvecklingen skulle lida skada för att neodarwinismen läggs på hyllan. Tvärt om!

Till sist – kristendom handlar verkligen inte bara om känslor. Det är framför allt en intellektuell övertygelse som är djupt grundad i såväl världshistorien som i den personliga erfarenheten hos den troende. Men skulle du som läsare vilja lära känna Designern närmare är det inte inom Intelligent Design-rörelsen du finner lösningen. Den finns närmare än du anar, men inte inom ramen för den här diskussionen.